

[Finansministeren.]

for det konservative Folkeparti til at standse med at begaa den samme Fejl. Imidlertid vil den Modstand, der rejstes fra den Side, neppe kunne standse Lovforslaget i dette høje Ting, og jeg kan oplyse den konservative Ordfører om, at den konservative Repræsentant fra Sønderjylland stemte for Lovforslaget i Folketinget.

Jefsen Christensen: I Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) om, at det, der skulde skabe Sikkerhed i Kurserne paa Kreditforeningsobligationer, var sunde og ligevægtige Vurderinger, vil jeg gerne sige, at jeg tror neppe, der findes nogen Kreditforening, der vurderer sundere eller holder sig til fornuftigere Laangivning end netop Sønderjyllands Kreditforening. Naar vi har fremført dette Ønske fra sønderjydsK Side, er det ikke, fordi vi ønsker Særrettigheder, men fordi vi har haft Særvanskeligheder, og jeg tror, at den Synd, der vilde være begaaet mod de sønderjydske Landsdele ved at lade være med at give denne Statsgaranti, vilde have været mere utilgivelig end den Synd, vi har begaaet ved at gaa med til den.

Schovelin: Det er mig velbekendt, at Vurderingerne i Sønderjyllands Kreditforening foretages ædrueligt, men just derfor — ikke alene fordi jeg kender det, ikke alene fordi den ærede sidste Taler kender det, men fordi det er almen bekendt, turde det være saaledes, at der ikke er nogen Grund til at begaa den principielle Fejl ved denne Lejlighed at fortsætte med Statsgarantien. Det forekommer mig, at netop hvad det ærede Medlem nu med saa stor Styrke gjorde gældende, logisk maa føre til det stik modsatte, nemlig at vi ikke mere behøver at gaa ind paa dette. Det blev nævnt, at de sønderjydske Repræsentanter har stemt for det. Ja, vi kender jo alle lige fra Henrik Ibsens Dage noget, der hedder „de lokale Hensyn“, som Aslaksen var meget stiv i, og som jeg tror, alle Rigsdagsmænd er mere eller mindre stive i, naar de ikke er saa heldigt stillede som vi Københavnerne, der ikke saaledes er bundne til enkelte Distrikter, men til de mere store Forhold — store Omraader, burde jeg have sagt.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem, som talte paa de Radikales Vegne, maa jeg have Lov til at sige, at det ærede Medlem aabenbarer en ganske besynderlig Moral, nemlig den, at man har Lov til at synde, naar blot man

siger til sig selv, at denne Gang er det sidste Gang. Det aabner jo et herligt Perspektiv for, hvorledes man efterhaanden kan arrangere sig med Moralen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Tingets Dagsorden.

Det er meddelt mig, at der i Løbet af Dagen kan ventes Betænkning fra Udvalget angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924. Under Hensyn hertil vil jeg ansætte Tingets næste Møde til i Dag Kl. 5 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924.

Mødet hævet Kl. 2¹⁰.

68de Møde.

Onsdag den 9. April Kl. 5.

Formanden: Udvalgene angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924, Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten, Forslag til Lov om statsautoriserede Revisorer, Forslag til Lov om Banker, Forslag til Lov om Aktieselskaber og Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelse af særlige Vejarbejder har afgivet Betænkninger over de nævnte Lovforslag.

Endvidere har Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 vedrørende personlig